

тика. Някои от тях не са само по-стари, но и по-прозорливи. Не е лесно да бъдат творчески преодолени още през 30-те години например, Малко Николов писа за трагедията на една дълбоко религиозна душа, останала без вяра и без Бог. Най-стойностни тук са незабравимите статии на Владимир Василев, един от приятелите на Яворов до сетните му дни, както и на д-р Кръстев. Това следва от неуморните изследвания на поета и на неговата племенница Ганка Найденова-Стоилова, която ни е дала планина от изворов материал за живота и творчеството на Яворов. Съвременен Тома, така нарече Яворов големият изключителен критик и мислител Иван Мешков, който дръзна да слага пръст в раните на Бога.

И това уподобяване на поета с неверний Тома не е никак случайно, след като знаем, че не към Бога, а към символа на неверието и съмнението, отправено в едно от най-трогателните обръщания на поета „*Със съжаление от Тома*“. На Иван Мешков принадлежи и точното определение на Яворов, като поет-богоборец, нещо което го сродява с най-драматичните поети на миналия и настоящия век.

Богоборчеството и богомилския дуализъм у Яворов разбира се могат да се интерпретират различно, с положителен или отрицателен знак, но не могат да се отричат като реалност на неговия душевен и духовен живот, нещо което усложнява и без това крайно не простата Яворова проблематика.

Уважаеми колеги!

Драги гости!

Преди 20 години имах удоволствието да открия научната конференция, по случай 100-години от рождението на Яворов, която също нашият Институт организира тогава. Разбира се, днешната подкрепа на проф. Хилде Фай, която тогава беше докторантка при нас, има голямо значение за участието на българисти от чужбина.

Много от участниците в тази конференция с приноси в Яворознанието са вече покойници. Идват ми на ум сега имената на акад. Георги Цанев, на Петър Динеков. В резултат на сесията тогава излезе сборник с научни доклади, който днес вече се смята етапен в интерпретациите на Яворов за преодоляване на елементарното му разположение на два абсолютно противоположни и чужди един на друг периода, като отглас от невъобразимите разпри в нашия по-